

תמרון לנחיתת אונס

על מנת לצאת מנחיתת אונס בצורה נקייה וחלקה, יש להיות בעל קור רוח ולהכיר את תכונות המטוס עליו טסים. בכל קומבינציה אחרת הסיכויים לצאת ממצב שכזה הם נמוכים.

קור רוח הוא אחד הסממנים הראשוניים ש: או שהאדם ניחן בו, או שלא. קור רוח איננו דבר או תכונה הנרכשת בבית הספר. זו היא תכונה הנמצאת בגנים של האדם, תכונה המחזקת את עצמה בהתאם לאופי חייו הנרכש של האדם כבר מגיל רך מאוד, עובר דרך ההתרחשויות הקורות אותו במהלך חייו כילד, כנער וכמתבגר.

הכרת כלי הטיס עליו טסים - כאן זה כבר עניין של לימוד ושינון. את הכרת המטוס ותכונותיו לומדים בבית הספר לטיסה. ככל שהחניך/טייס יתמיד ויתאמן, סיכוייו לצאת ממצב מביך כמו אובדן מנוע – טובים יותר. "לגהץ" את השמיים לאחר קבלת רישיון טיסה, איננו הופך את מחזיק הרישיון לטייס. אימונים אימונים ועוד פעם אימונים – הם שם המשחק.

ישנו הבדל מהותי לאובדן מנוע במטוס חד מנועי לעומת אובדן מנוע במטוס דו מנועי או יותר. כאשר הלך מנוע במטוס דו מנועי או יותר, על הטייס לגלות מיומנות בהליכי החירום אותם למד ושינון, וזאת על מנת להגיע בבטחה לשדה התעופה הקרוב והמתאים יותר לנחיתה. כאשר הלך מנוע במטוס חד מנועי, האופציה של נחיתה בשדה תעופה כמעט ואיננה קיימת. האופציה קיימת אך ורק אם אובדן המנוע קרה בקרבת שדה תעופה, וכי הגובה בו קרתה התקלה מאפשרת לטייס לתמרן, לחזור ולהגיע בגלישה לשדה התעופה.

שיקול הדעת של הטייס בתפעול מקרה חירום הוא מכריע. ישנם מקרים רבים בהם שיקול דעתו של הטייס הצילו את חייו ואת חיי נוסעיו, וישנם מקרים רבים בהם שיקול דעתו המוטעה של הטייס היו בסופו של ההליך טרגיים. לרוב, שיקול הדעת של הטייס נגזר מניסיונו. ככל שהניסיון יהיה גדול יותר, כך שיקול הדעת יהיה טוב יותר וההיפך.